EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.2.2002
KOM(2002) 79 slutlig

Kommissionens andra rapport till Europaparlamentet och rådet

om genomförandet av rådets beslut 96/411/EG om förbättring av gemenskapens jordbruksstatistik

Kommissionens andra rapport till Europaparlamentet och rådet

om genomförandet av rådets beslut 96/411/EG om förbättring av gemenskapens jordbruksstatistik

1. SAMMANFATTNING

1. Denna lägesrapport behandlar genomförandet av rådets beslut 96/411/EG[1], ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut 2298/2000/EG[2] av den 28 september 2000 om förbättring av gemenskapens jordbruksstatistik, även kallat TAPAS[3]

2. Punkterna 2 och 3 gäller de allmänna ramarna för TAPAS-åtgärderna, d.v.s. de som rör ändringar i den gemensamma jordbrukspolitiken.

3. I punkt 4 beskrivs kortfattat de åtgärder som vidtagits under perioden 1996-2002. Åtgärderna är uppdelade på följande tre kategorier:

   a) Lättnader

   b) Förbättringar

   c) Nya tillämpningar

4. I punkt 5 beskrivs noggrant hur långt man kommit med arbetet inom de olika åtgärderna. Översiktstabellerna i bilagorna 1-3 kompletterar uppgifterna i texten.

5. I punkt 6. (slutsatser) framförs allmänna synpunkter. Det påbörjade arbetet och presentationen av de argument som talar för en fortsättning av arbetet med att anpassa gemenskapens statistiksystem bedöms genomgående positivt. Följaktligen föreslår kommissionen att TAPAS-åtgärderna fullföljs under perioden 2003-2007.

2. INLEDNING

Rapporten har utarbetats i enlighet med artikel 11 i rådets beslut (96/411/EG) av den 25 juni 1996, "om förbättring av gemenskapens jordbruksstatistik", enligt vilket kommissionen senast den 1 november 2002, efter samråd med Ständiga kommittén för jordbruksstatistik, skall lägga fram den för Europaparlamentet och rådet. Dess syfte är att göra en lägesbestämning av genomförandet av beslutet och den skall i förekommande fall åtföljas av ett förslag om förlängning av beslutets giltighetstid. Rapportens nuvarande utformning bygger på de erfarenheter som gjorts i samband med antagandet av beslut 2298/2000/EG och den läggs fram i enlighet med denna bestämmelse. Rapporten ger en helhetsbild av de framsteg som gjorts i fråga om de olika åtgärder som vidtagits inom ramen för rådets beslut. Den innehåller även en första bedömning av de resultat som uppnåtts samt några riktlinjer för kommande

---

1 EGT L 162, 1.7.1996, s. 14.
2 EGT L 263, 18.10.2000, s. 1.
3 Från engelskans "Technical Action Plan for Agricultural Statistics".

åtgärder. Förfarandet för antagande och de ingående diskussioner som följer i de olika institutionerna och organen, kräver att kommissionen lägger fram förslag på ett tidigt stadium.

I rapporten presenteras först de allmänna ramarna, d.v.s. en sammanfattning av den gemensamma jordbrukspolitikens utveckling. Sedan följer en utvärdering av de resultat som redan uppnåtts, samt förslag till hur åtgärderna bör fullföljas. I rapportens utvärdering tas alla tekniska handlingsplaner som genomförts i beaktande och följaktligen också de som redan analyserades i den föregående rapporten. Detta därför att de årliga planerna ofta sträcker sig över flera år och det är därför mer relevant att analysera helheten, men också därför att en utvärdering av hela arbetet i högre grad ger en sann bild av handlingsplanens fördelar och eventuella svagheter.

Beslut 96/411/EG, som godkändes av rådet i sin första version den 25 juni 1996, var slutresultatet av en ingående analys i vilken såväl de europeiska institutionerna som nationella beslutsfattare och jordbruksstatistiker deltagit. Målet för detta beslut är att säkra att gemenskapens jordbruksstatistik bättre svarar mot de informationsbehov som uppstår efter reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken. I syfte att uppnå detta mål föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att anpassa sina nationella system för jordbruksstatistik. Då detta görs skall de beakta de områden som anges i bilagorna I och II till beslutet samt även målen, variablerna och kriterierna i bilaga III till nämnda beslut. De åtgärder som medlemsstaterna varje år skall vidta i syfte att uppfylla detta fastställs i tekniska handlingsplaner. Dessa årliga planer utarbetas av kommissionen efter yttrande från Ständiga kommittén för jordbruksstatistik. Det är frivilligt att delta i handlingsplanernas åtgärder.

Gemenskapen ger ekonomiskt bidrag till de utgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med anpassningen av sina nationella system eller i samband med det förberedelsearbete som är förknippat med de nya eller växande behov som beskrivs i en teknisk handlingsplan. Bidraget är tidsbegränsat och avsikten är att underlätta prövning eller införande av metoder och system för insamling som svarar mot de statistikbehov som anges i den tekniska handlingsplanen. När planen är genomförd bör medlemsstaterna i princip vara i stånd att regelbundet överföra den efterfrågade informationen till kommissionen enligt de metoder och system som införts.

3. STATISTIK OCH DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

I samband med den ändring av gemenskapens jordbruksstatistik som genomfördes i mitten av 90-talet fastslogs det att särskilt två områden borde utvecklas. Först av allt skall uppgifterna snabbare bli tillgängliga för användarna. Det betyder att tidsfristerna för inlämning av uppgifterna till Eurostat blir kortare och att alla medlemsstaterna måste respektera dessa frister. Det betyder också att Eurostat får kortare tid på sig att behandla de mottagna uppgifterna, samtidigt som de gemensamma kriterierna för tillförlitlighet och harmonisering skall respekteras. Det är i första hand detta som man koncentrerade sig på i de första årliga TAPAS-handlingsplanerna och de har bidragit till att situationen förbättrats avsevärt. De har inte bara medfört att uppgifterna finns tillgängliga snabbare utan också att en rad uppgifter som under en viss tid inte längre bearbetades, på nytt samlas in och vidarebefordras.

Den andra aspekten som då ansågs vara i behov av förändring var de tematiska områden man skulle samla in, behandla och vidarebefordra uppgifter om. Det rörde sig dels om miljöaspekter (miljöindikatorer inom jordbruket och indikatorer för en hållbar utveckling, som följer av behovet att integrera ett miljötänkande i den gemensamma jordbrukspolitiken liksom i andra gemenskapspolitiker), dels om uppdelningen av upplysningarna om

landsbygden. Även om detta rör områden som ofta går långt utanför jordbruksområdet, kommer denna rapport endast att behandla den statistik om jordbruk som rör landsbygdens utveckling, d.v.s. den andra pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken. De årliga TAPAS-planerna har gjort det möjligt att stärka partnerskapet mellan EU och medlemsstaterna och därigenom att genomföra de viktigaste förändringarna av gemenskapens jordbruksstatistik. Mycket arbete återstår dock när det gäller de sistnämnda aspekterna. Att få till stånd ett miljötänkande inom jordbruksstatistiken kräver mer arbete när det gäller statistikstrukturen, jordbruksräkenskaperna samt fullföljandet av insamlingen av särskilda uppgifter. Det finns fortfarande ett behov av att göra sammanfattningar för att upprätta miljöindikatorer inom jordbruket, indikatorer för hållbar utveckling och mer generellt, det spektrum av uppgifter om landsbygden som användarna behöver. Detta arbete talar för att TAPAS bör fullföljas i ännu några år. Utan ett sådant instrument kan prioriterade ändringar inte göras. Ett av huvudmålen för de senaste planerna har varit att förbättra kvaliteten på vissa prioriterade uppgifter hellre än att utvidga området för gemenskapens jordbruksstatistik. Det är nu nödvändigt att göra en insats inom detta område.

Att nå de eftersträvade målen som utvidgningen av området för jordbruksstatistiken förutsätter emellertid, mot bakgrund av att resurserna inte bara är begränsade men att de dessutom minskar, en betydande omstrukturering av medlemsstaternas statistiksystem. Även om effektiviteten ständigt ökar är resurserna, särskilt personalresurserna, begränsade och detta måste tas i beaktande när det fattas beslut om detta slags arbete. Nya prioriteringar måste upprättas och metoderna för insamling/behandling av viss statistik måste eventuellt överges och/eller genomgå mer eller mindre grundläggande ändringar (vilket kan inverka på "täckningen" av de områden som det skall samlas in uppgifter om). Det kan t.ex. vara tal om att utforma stickproven så att undersökningarna blir mindre kostsamma utan att detta för den skull inverkar på tillförlitligheten. Det kan också röra sig om radikala förändringar i insamlingsmetoden för vissa uppgifter: att byta ut stickproven mot expertpaneler, att utföra undersökningarna mindre ofta osv. En annan möjlighet är att göra nya förenklingar av de upplysningar som för närvarande sänds till Eurostat, t.ex. att begränsa antalet variabler i vissa undersökningar. Sistnämnda lösning har redan utvecklats inom ramen för TAPAS eftersom betydande förenklingar hade införts i den statistiska verksamhet som ingår i "gemenskapens regelverk" då rådets beslut antogs. Nödvändiga resurser har på så sätt frigjorts för att man skall kunna genomföra de handlingsplaner som hittills antagits. Dessa ansträngningar kommer inte att hindra kommissionen från att, om det visar sig vara berättigat, lägga fram liknande förslag för att underlätta genomförandet av de nödvändiga förändringarna i de statistiska systemen och således minska medlemsstaternas arbetsbörda.

4. DE TEKNISKA HANDLINGSPLANERNA – TAPAS

Beslut 96/411/EG genomförs med hjälp av årliga tekniska handlingsplaner som kommissionen upprättar i samarbete med medlemsstaterna. Sedan 1996 har fem beslut, med lika många årliga handlingsplaner, offentliggjorts i EGT. De viktigaste punkterna presenteras i bilaga 1.

Andra delen av grundbeslutet, lättnaden av arbetsbördan för de nationella statistikorganen, har ändrats flera gånger genom beslut om ändringar av rättsakterna i fråga, i syfte att underlätta omstruktureringen av den berörda statistiska verksamheten. I bilaga 2 finns också de rättsakter som antagits i detta syfte.

Här följer en översikt över de viktigaste anpassningarna av systemet för gemenskapens jordbruksstatistik som införts inom ramen för TAPAS.

4.1. Lättnader

Följande områden har berörts (se också bilaga 2):

– Undersökningar av företagsstrukturen i jordbruket: förenkling och omstrukturering av variabelförteckningen.

– Undersökningar av vinodlingsområden: tillämpning av ett smidigare tillvägagångssätt i fråga om bl.a. tidpunkt för grundundersökningen, utnyttjande av uppgifter som kommer från vinodlingsregister.

– Undersökningar av fruktträd: frivillig inlämning av vissa uppgifter och en större flexibilitet när det gäller flera metodfrågor.

– Undersökningar om djurbesättningar: tillämpning av det s.k. agriflex-konceptet, dvs. att anpassa undersökningarnas frekvens och tidsplaner efter hur stora besättningar som finns i varje land.

– Undersökningar av svinproduktionen: vissa medlemsstater har beviljats undantag när det gäller antalet undersökningar, och en viss flexibilitet i fråga om tidpunkten för undersökningarna har införts.

– Mjölkstatistik: avskaffande av veckostatistik, slopande av statistik över kasein, minskning av viss årsstatistik och lättnader i insamling av statistik över mjölkgårdsstrukturen.

4.2. Förbättringar

Förbättringar har skett på följande områden:

– Statistik över frukt- och grönsaksproduktion: förbättring av metoderna och snabbare överföring av uppgifter om produktion av viss frukt och vissa grönsaker.

– Försörjningsbalanserna för jordbruksprodukter och foderbalanser.

4.3. Nya tillämpningar

Kommissionen har bidragit ekonomiskt till det utvecklingsarbete som medlemsstaterna har bedrivit på följande områden:

– Tidiga skattningar av sådden av spannmål och andra viktiga grödor.

– Proteinhalt i mjölkprodukter.

– Prognoser för köttproduktionen.

– Användning av bekämpningsmedel.

– Miljöindikatorer inom jordbruket.

– Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna.

Nedan följer en kortfattad beskrivning av framstegen inom de olika projekten. Sammanfattande tabeller finns i bilaga 3.

5. BALANSER FÖR DE ÅRLIGA HANDLINGSPLANERNA

Inom ramen för de fyra årliga handlingsplanerna (TAPAS 1996-97, TAPAS 1998, TAPAS 1999 och TAPAS 2001) som kommissionen hittills fattat beslut om, har man i gemenskapens budget avsatt mer än 3,8 miljoner euro för att förbättra gemenskapens jordbruksstatistik. I den senaste handlingsplanen, TAPAS 2002, anslås ytterligare en miljon euro. Dessa belopp utgör dock bara en del av de verkliga kostnaderna. De totala ekonomiska resurserna har varit mycket större eftersom den verkliga kostnaden för de allra flesta åtgärderna i många fall översteg gemenskapens bidrag. Beloppen som medlemsstaterna avsatt för att täcka skillnaden mellan åtgärdernas verkliga kostnad och bidraget från gemenskapens budget är för det mesta högre än detta bidrag. Gemenskapens bidrag har genom sin katalysatoreffekt haft stor betydelse för genomförandet av åtgärderna för att anpassa jordbruksstatistiken.

Efter de svårigheter man stötte på i samband med genomförandet av budgeten för de tre första handlingsplanerna, föreslog kommissionen 1999 i samband med förlängningen av genomförandeperioden att förfarandena för förvaltningen av TAPAS-åtgärderna skulle ändras. Ändringen bestod i att, i stället för att i förväg bestämma budgetramarna för medlemsstaterna, använda sig av ett interaktivt samrådsförfarande som avslutas med att kommissionen och medlemsstaterna ingår fasta avtal. Denna förändring, som välkomnades av Europaparlamentet och rådet, gör det möjligt att förutse ännu mer övertygande resultat för de nuvarande årliga handlingsplanerna (TAPAS 2001 och 2002) samt viktigare budgetgenomföranden. Det som hittills har genomförts inom TAPAS 2001, den första handlingsplanen som utarbetats enligt de nya bestämmelserna, och det man rimligtvis kan förutsäga om TAPAS 2002, gör det möjligt att dra slutsatsen att målen kommer att nås fullt ut.

De två uppsättningarna årliga handlingsplaner, den första baserad på rådets beslut från 1996 (de årliga handlingsplanerna TAPAS 1996-97, 1998 och 1999) och den andra till följd av de betydande ändringar som Europaparlamentet och rådet införde 2000 (de årliga handlingsplanerna 2001 och 2002), har dock inte genomförts utan svårighet. Utöver de vanliga problem som tillstöter då nya åtgärder inleds, var genomförandeperioden mycket kort och besluten som låg till grund för de årliga handlingsplanerna offentliggjordes mycket sent. Detta förklarar varför det fanns behov av att gruppera handlingsplanerna för 1996 och 1997, och varför planen för 2000 blev uppskjuten. Trots dessa svårigheter, som närmare förklaras nedan, har betydande framsteg gjorts på följande områden: 1) harmonisering och samstämmighet av de resultat som medlemsstaterna skickar till Eurostat, 2) minskning av den tid det tar att bearbeta uppgifterna, 3) de inskickade resultatens homogenitet, 4) det statistiska täckningsområdet, 5) kortare inlämningsfrister och framför allt, 6) anpassning till användarnas behov, och i synnerhet EU-institutionernas behov.

5.1. Tidig skattning av sådd.

Det har konstaterats att det på gemenskapsnivå finns ett behov av att ha tillgång till mycket tidiga skattningar av höst- och vårsådd av de viktigaste grödorna, framför allt spannmål och oljehaltiga grödor. För att få till stånd en väl fungerande förvaltning av jordbrukets marknader och säkra budgetberäkningar krävs tillförlitlig information - och framför allt tidig information. Innan TAPAS-beslutet började tillämpas fanns emellertid dessa uppgifter inte tillgängliga för hela EU förrän vid en alltför sen tidpunkt.

För att lösa detta problem inleddes en TAPAS-åtgärd inom ramen för handlingsplanen för 1996/1997, första delen. Medlemsstaterna har i mycket stor utsträckning deltagit i denna åtgärd, hela 14 medlemsstater lade fram ett projekt. Fastän det inte deltog i åtgärden

levererade dessutom det femtonde landet, Luxemburg, uppgifter om tidiga skattningar inom fastställd tid. För att ge medlemsstaterna tid att konsolidera de hjälpmedel som införts i samband med den första handlingsplanen beslutade man att förlänga gemenskapsbidraget inom ramen för 1998 års handlingsplan.

I tabellen i bilagan ges en helhetsbild av de projekt som genomförts på detta område. Det framgår att de flesta medlemsstaterna har infört traditionella statistiska undersökningar i form av intervjuer med ett urval jordbrukare. Endast en medlemsstat har använt sig av regionala paneler, och en annan har rådfrågat experter inom sektorn.

En jämförelse mellan TAPAS-uppgifterna från februari och maj 1997 och de officiella siffrorna från oktober 1997 visar på helt tillfredsställande resultat för de viktigaste grödorna (vete av brödkvalitet, korn, majs, raps och solros) från 12 av de 14 länder som deltog i åtgärden. Tidsvinsten i förhållande till traditionella uppgifter är minst fem månader.

För 1998 hade dessa positiva resultat uppnåtts av alla 14 medlemsstater som deltog i åtgärden. Sedan dess uppdateras dessa uppgifter regelbundet av alla 15 medlemsstater inom utsatt tid.

5.2. Förbättring och snabbare överföring av statistik över frukt och grönsaker.

Den tillgängliga gemenskapsstatistiken över frukt och grönsaker var inte i tillräckligt hög grad anpassad till behoven i fråga om förvaltningen av marknaden. Detta berodde till viss del på sektorns särdrag: marknaden omfattar många och skilda produkter, de flesta produkterna har kort hållbarhet, en stor del av produktionen släpps genast ut på marknaden, marknaden består av ett stort antalet småföretag osv.

För att höja kvaliteten på statistiken och för att få snabbare tillgång till den inleddes en TAPAS-åtgärd enligt handlingsplanen 1996/97. Åtgärdens mål kan sammanfattas enligt följande:

1) Att de medlemsstater som inte levererade någon skattning av produktionen eller som gjorde det med flera års fördröjning skulle leverera dessa uppgifter.

2) Att leveranstiden för medlemsstaternas produktionsstatistik skulle förkortas.

3) Att statistiken över arealer skulle bli mer tillförlitlig.

Elva länder fullföljde projekt för att förbättra kvaliteten och snabbare lämna in uppgifter om frukt och grönsaker från och med år 1997. Fem länder presenterade separata förslag för frukt respektive grönsaker, tre länder inriktade sig på frukt och tre på grönsaker. Sammanlagt inleddes 19 projekt. Av dessa 19 projekt rörde 12 anpassningar av de undersökningar som redan genomfördes bland jordbruksföretagen (varav nio innebar att undersökningarna kompletterades med andra informationskällor såsom intervjuer med specialistorganisationer). Fyra projekt rörde expertgrupper och ett projekt fjärranalys. I fyra länder användes administrativa källor, vilket dessutom gjort det möjligt att minska arbetsbelastningen för dem som svarar. Denna årliga handlingsplan har förbättrat skattningsmetoderna i elva länder och de har kunnat lämna mer fullständiga resultat. Den har också förkortat inlämningstiderna.

Det har framförts förslag om att TAPAS-åtgärden skall fortsätta att löpa under en period på 3 år, mot bakgrund av den stora spridningen i fråga om föreslagna och prövade metoder, de många produktslag som undersöks i de olika länderna, nödvändigheten av att utföra flera undersökningar under samma skördeår i Medelhavsländerna osv. De senaste åtgärderna (TAPAS 1999) har just avslutats. De resultat som uppnåtts genom denna åtgärd är

anmärkningsvärda. Tack vare åtgärden har de sju länder som deltog kunnat förbättra resultatens tillförlitlighet. De uppsatta målen nåddes i alla de deltagande länderna.

De mest märkbara resultaten av dessa tre årliga åtgärder har varit följande: en markant ökning av antalet uppgifter i databasen i jämförelse med hur det var innan åtgärden vidtogs, samt att uppgifterna lämnas in snabbare vilket leder till att resultaten blir tillgängliga tidigare. I synnerhet har en klar förbättring skett när det gäller antalet uppgifter i databasen, som numera omfattar nästan hela produktionen (de få uppgifter som saknas rör länder med en mycket liten produktion). Även om detta är en avsevärd förbättring fortsätter Eurostat sitt arbete med att förbättra situationen för att uppnå en så komplett databas som möjligt.

5.3. Försörjningsbalanser och foderbalanser.

Försörjningsbalanserna är ett viktigt hjälpmedel i förvaltningen av jordbruksmarknaderna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Många beslut med direkt och betydande inverkan på marknaden (t.ex. att aktivera vissa stödåtgärder för marknaden) fattas med utgångspunkt i de prognostiserade försörjningsbalanser som kommissionen på grundval av tillgänglig information sammanställer för hela EU för regleringsåret eller för påföljande regleringsår.

Balanserna är mycket betydelsefulla och komplexa statistiska beräkningar som utförs på grundval av "gentlemen agreements". Deras betydelse för övervakningen av marknaden för varje produkt beror på situationen på denna marknad (om marknaden är ansträngd eller tvärtom balanserad). Situationen inom de flesta nationella förvaltningar kännetecknas av ständigt minskande personalmässiga och ekonomiska resurser. Om marknaden är balanserad, särskilt om så är fallet under långa perioder, prioriteras i mindre utsträckning uppdateringen av vissa balanser. TAPAS-åtgärderna, som inleddes från programmets allra första början, har bl.a. som syfte att motverka denna tendens med hjälp av utveckling av mer praktiska metoder och förfaranden för uppdatering av balanserna. Nedan följer en sammanfattning av målen:

1) Balanser för vegetabiliska och animaliska produkter:

– uppdatering och sammanställning av försörjningsbalanser,

– arbete och undersökningar för en bättre bedömning av vissa poster i balansen (lager, förbrukning osv.).

2) Foderbalanser:

– uppdatering och sammanställning av foderbalanser,

– bättre kunskaper om försörjning och förbrukning av produkter som marknadsförs som djurfoder,

– metodiska arbeten för att förbättra utvärderingen av vissa poster i balansen (t.ex. lager, omräkningskoefficienter, större spridning av källor osv.).

Med tanke på hur komplexa de behandlade frågorna är har man föreslagit att denna åtgärd skall löpa över tre år. I medlemsstaternas förslag till åtgärder inom de tekniska handlingsplanerna 1996/1997, 1998, 1999 och 2001 har man koncentrerat sig på att få till stånd strukturer som kan garantera att balanserna utförs inom rätt tid samt att de poster i balansen som är minst tillförlitliga förbättras.

När det gäller försörjningsbalanserna för vegetabiliska produkter har åtta medlemsstater omfattats av åtgärderna och genomfört dem. Detta har bidragit till att svarsprocenten för dessa balanser ökat markant: +14 % på ett år (från juli 1999 till juli 2000). När det gäller en annan grupp länder har denna åtgärd gjort det möjligt för dem att åter börja bearbeta och lämna in denna typ av uppgifter. För andra länder har den bidragit till att de kan respektera tidsfristerna för att skicka in uppgifterna, och att svaren inte längre skickas alltför sent. De positiva effekterna på andra försörjningsbalanser än på dem som direkt berörs och på annat statistiskt arbete (räkenskaper, agroindustriell statistik osv.) bör också nämnas.

I fråga om foderbalanserna syftar medlemsstaternas projektförslag huvudsakligen till att öka kunskapen om posterna på tillgångssidan i balanserna (skattning av produktionen av grovfoder, undersökning av framställning eller försäljning av kraftfoder osv.) och till att öka kunskapen om de sektorer i balansen där man konstaterat den långsammaste förbättringen och som alltså också är de minst tillförlitliga (t.ex. lager och omräkningskoefficienter). Några medlemsstater som inte hade - eller inte längre hade - möjlighet att sammanställa en foderbalans föreslog att de skulle införa eller återinföra en metod som byggde på Eurostats instruktioner för att sammanställa en foderbalans som anpassats till nationella strukturer. Vissa av dessa “nya” foderbalanser har redan lämnats till Eurostat. Dessutom har "efterfråge"-delen av dessa balanser redan studerats ingående genom olika källor: experter, bibliografier, undersökningar osv.). Man har alltså kunnat gå igenom de många olika typerna av foder som utgör denna del av balansen. De källor som använts har dokumenterats. När det gäller efterfrågan har detaljerade beräkningsscheman sänts in och de olika nationella uppgifterna har beaktats. Dessutom har fodret delats upp på de olika djurarterna efter fodersammansättning, foderlagstiftning och upplysningar om relevanta tekniska standarder. Det skall dock understrykas att stora svårigheter dykt upp när man genomfört detta arbete. De grundläggande regionala uppgifterna har ofta visat sig vara otillräckliga. Dessutom bör skattningar göras ofta när det gäller vissa uppgifter, t.ex. "tillgångs"-delen i balansen och uppdelningen av fodret på de olika djurarterna samt de parametrar som definierar dem.

Arbetet med foderbalanserna bör fortsätta framöver. För att bättre kunna värdera utbudet, i synnerhet de olika användningsformerna, finns det behov av att samla in ytterligare uppgifter om gräsproduktionen. Dessutom bör de omräkningskoefficienter som används undersökas både vad gäller deras stabilitet och djurens potentiella "efterfrågan", för att uppnå den exakta foderkonsumtionen för varje art.

I handlingsplanen för 1999 var den största delen av arbetet koncentrerat till balanserna för fjäderfäkött och foder. Två medlemsstater har arbetat med balanserna för vete och potatis och en annan har lagt fram ett projekt för att förbättra bearbetningen av utrikeshandelsuppgifterna, som är av intresse för balanserna generellt sett. Totalt deltog åtta länder i detta arbete och kommissionen bidrog med sammanlagt 123 000 euro.

Inom ramen för TAPAS 1999 har förbättringarna när det gäller beräkningen av balanserna främst varit av metodisk art. Några av förbättringarna är av allmänt intresse, t.ex. de finska förbättringarna som gällt metoden för behandling av import- och exportuppgifter. De flesta förbättringarna gäller dock skattningsmetoder (vetebalansen i Italien, foderbalansen i Portugal, Belgien och Nederländerna) samt att de grundläggande uppgifterna täcker ett större område (ovannämnda länder och Sverige när det gäller potatisbalansen). Detta större täckningsområde baseras ibland på nya undersökningar av jordbruksföretagen eller andra näringsidkare i respektive sektor.

TAPAS 2001 har gjort det möjligt att genomföra elva projekt. Kommissionen har bidragit med 200 000 euro för att genomföra detta arbete. Åtta länder deltar, alltså är några involverade i flera projekt.

Inom animalieproduktionen arbetar vissa länder för att förbättra balanserna för fjäderfäkött (Italien, Nederländerna och Portugal). Syftet med de löpande undersökningarna är att förbättra skattningsmetoden och att samla in alla nödvändiga uppgifter för att kunna göra beräkningar för de olika posterna i balanserna för fjäderfäkött. Därefter kommer det också att vara möjligt att sända Eurostat månatliga uppgifter om slakt av fjäderfä. I Österrike arbetar man för att förbättra mjölkbalansen i syfte att utföra vissa anpassningar med anledning av användningen av administrativa uppgifter i stället för undersökningar.

När det gäller balanser för vegetabilier pågår för närvarande fyra projekt: Österrike undersöker vegetabilieproduktionen i syfte att förbättra kvaliteten på uppgifterna och att minska den tid det tar att bearbeta uppgifterna innan de blir tillgängliga för användarna. Uppgifternas kvalitet kontrolleras och kostnaderna för att utarbeta sådan statistik reduceras. Sverige arbetar med att förbättra potatisbalansen. Huvudsyftet med detta projekt är att genomföra en undersökning bland lantbrukarna om hur den skördade potatisen används (foder, sättpotatis, försäljning för konsumtion eller till förädlingsindustrin, i lager på jordbruken eller kasserade). Detta projekt kommer att leda till att potatisbalansens kvalitet kommer att förbättras. Det projekt som Förenade kungariket genomför kommer att förbättra kvaliteten på de brittiska spannmålsbalanserna, då man undersöker balansernas olika delar, genom undersökningar av jordbruksföretagen och andra näringsidkare inom sektorn. Detta förslag följer TAPAS-projektet som lades fram (och fullföljdes) under 1998, och som begränsades till att gälla spannmål som används som foder i jordbruksföretag i England och Wales. Spanien och Österrike arbetar också på att uppdatera skattningsmetoderna när det gäller deras foderbalanser. Belgien kommer att förbättra kvaliteten på sina försörjningsbalanser, särskilt posterna "utrikeshandel" och "inhemsk användning".

5.4. Förbättring av prognoser för köttproduktion.

För en god förvaltning av marknaderna för kött och för utarbetandet av budgetprognoser är det oumbärligt att regelbundet få tillförlitlig statistik över utvecklingen av besättningar och prognoser för den inhemska bruttoproduktionen av olika köttsorter. Men sedan en tid tillbaka har nationella experter med uppdrag att sammanställa dessa prognoser stött på allt större problem då de försöker samla in den basinformation de behöver. På vissa medlemsstaters begäran inleddes en studie av hur prognoserna för produktionen utarbetades, utifrån framför allt resultaten från besättningsundersökningarna.

Kommission ansåg att det var lägligt att förbättra situationen genom projekt i samtliga medlemsstater. Genom dessa projekt bör man få tillgång till - enligt bestämmelserna i rådets olika direktiv på området - tillförlitliga prognoser för den inhemska bruttoproduktionen i EU:s olika medlemsstater. Dessa prognoser bör sammanställas på basis av alla för detta ändamål tillgängliga uppgifter (besättningar, pris, slakt, artificiell insemination osv.)

Kommissionen önskar genomföra förbättringar inom följande områden:

– Att andra informationskällor än undersökning av besättningar skall införas.

– Att befintliga undersökningar skall breddas.

– Att metoderna för prognoser skall förfinas.

– Att konsumtionsutvecklingen beaktas.

För att uppfylla ovannämnda mål föreslog medlemsstaterna olika insatser:

1) Att använda olika administrativa uppgifter från ländernas och gemenskapens källor.

2) Att förbättra dagens metoder.

3) Att analysera uppgifter från tidigare år för att utarbeta en ekonometrisk modell för att skatta och göra prognoser för besättningar, slakt, uppgifter om utrikeshandel och slutligen den inhemska bruttoproduktionen.

4) Att ersätta en del av undersökningarna av besättningar med skattningar på grundval av uppgifter från andra källor, framför allt från uppgifter om slakt och branschorganisationer.

5) Att forska om sambanden mellan ekonomiska uppgifter och uppgifter om slakt.

Till den första TAPAS-handlingsplanen presenterade nio medlemsstater förslag angående prognoser för animalieproduktionen: sex projekt om besättningar och särskilt den inhemska bruttoproduktionen inom sektorerna för grisar, nötkreatur och får/getter. De tre övriga projekten är endast inriktade på grissektorn. Rapporterna om genomförandet av dessa projekt validerades 1999. När det gäller TAPAS 2001 har tre länder lagt fram projekt: Spanien, Nederländerna och Förenade kungariket. Gemenskapens bidrag uppgår till 44 000 euro. Jordbrukssektorn i Spanien är mycket betydande och den kräver tillförlitlig statistik. Mycket kraft måste alltså läggas ner på att förbättra den spanska statistiken om produktionen av fjäderfäkött och ägg. I Nederländerna vill man utvärdera de olika källorna och harmonisera uppgifterna för att få bättre produktionsprognoser. Det brittiska projektet har två huvudmål: dels skall man undersöka om de administrativa uppgifterna kan bidra till att förbättra kvaliteten och minska den tid det tar innan uppgifterna om besättningar blir tillgängliga, dels skall man minska antalet undersökningar bland lantbrukarna.

Dessa projekt har gjort det möjligt för de medlemsstater som deltagit att göra prognoser för animalieproduktionen som är mer fullständiga, tillförlitliga och harmoniserade. Dessa prognoser kräver att man har en detaljerad kännedom om bestånden och deras utveckling (antalet födda och döda djur och andra förändringar). De har också inneburit att kostnaderna för utarbetandet av denna statistik har minskat och att uppgifterna lämnats in snabbare.

5.5. Proteinhalten i mjölkprodukter

Mot bakgrund av den växande betydelsen av proteinhalten i mjölk blir det allt viktigare att kunna förfoga över statistik över proteinhalten i olika mjölkprodukter. I rådets direktiv 96/16/EG föreskrivs därför att under de tre år som följer på direktivets ikraftträdande skall medlemsstaterna genomföra pilotundersökningar eller studier för att analysera om det går att utöka den årliga statistiken till att omfatta proteinhalten i de viktigaste mjölkprodukterna. Målet är att besluta om huruvida dessa nya upplysningar skall inkluderas i tabellerna för överföring av årsstatistiken.

Kommissionen anser att det är viktigt att hjälpa de nationella statistikorganen att införa ett system för insamling av statistik över proteinhalten i mjölkprodukter. Detta skall ske genom att kommissionen delvis ersätter kostnaderna för att komplettera dagens uppgifter, i synnerhet via ett metodiskt arbete med målet att samla in de uppgifter som saknas.

Fyra medlemsstater ville inte delta i TAPAS-åtgärderna, men har lämnat årsrapporter om proteinhalten enligt artikel 4.2 i direktiv 96/16/EG. De elva länder som deltagit i åtgärden har påpekat att det finns många problem, som gäller allt från tekniska problem förknippade med mätningen av de sökta variablerna, till skydd av företagshemligheter i samband framställningen av mjölkprodukterna.

De resultat som sex medlemsländer skickat in mellan december 1998 och januari 1999 har utgjort grunden för en sammanfattning (*Methods of Calculation and Estimation of Protein Content in Milk Products – Years 1997-1998*) som visar att denna form av skattningar går att genomföra. Uppgifter som rör proteinhalten i de viktigaste mejeriprodukterna kommer regelbundet att lämnas in av medlemsstaterna enligt ett *gentleman's agreement* som ingicks vid mötet om mjölkstatistik den 20–21 november 2000.

5.6. Användning av bekämpningsmedel

Ett av målen för EU:s femte miljöhandlingsplan är att minska bekämpningsmedlens effekter på miljön för att bevara naturresurserna och gynna ett hållbart jordbruk. Miljöåtgärderna inom jordbruket i den gemensamma jordbrukspolitiken (rådets förordning nr 2078/92), har utformats så att användningen av bekämpningsmedel skall minska genom att de jordbrukare som försöker minska användningen av bekämpningsmedel, kompenseras för de minskade intäkter detta kan medföra. För att mäta effektiviteten av dessa åtgärder och uppnå de nämnda målen är det viktigt att få detaljerade upplysningar om användningen av bekämpningsmedel. Samtidigt pågår forskning på EU-nivå i syfte att upprätta kriterier för att klassificera bekämpningsmedel efter den effekt de kan ha på miljön. Denna klassificering tjänar emellertid ingenting till om grunduppgifterna som rör användningen av olika ämnen inte finns tillgängliga.

En väsentlig faktor vid genomgången av listan över bekämpningsmedel – enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 – är tillgången till uppgifter om hur oumbärlig, ur en jordbruksmässig synvinkel sett, användningen av olika bekämpningsmedel är. Om siffrorna över användningen av dessa produkter visar att jordbrukarna inte kan vara konkurrenskraftiga om de inte använder vissa bekämpningsmedel, och om inget annat realistiskt alternativ finns, måste detta tas i beaktande vid genomgången. Tillförlitliga uppgifter om användningen av bekämpningsmedel är följaktligen mycket viktiga i denna utvärdering. Uppgifter som visar att ett visst bekämpningsmedel inte används i särskilt stor utsträckning, eller att det finns säkra och mer effektiva alternativ, kan göra att detta bekämpningsmedel snabbare försvinner från listan över tillåtna produkter.

Kommissionen vill därför uppmuntra medlemsstaterna att vidta åtgärder för fortsatt insamling av uppgifter om användningen av bekämpningsmedel. Eftersom listan över de kemiska substanser som brukas, samt för vilka grödor de används, är mycket lång, kan medlemsstaterna arbeta i liten skala, och således på basis av egna erfarenheter förbättra den metod och den logistik som är nödvändig för denna insamling.

År 1999 inleddes det statistiska arbetet om användningen av bekämpningsmedel inom jordbruket på gemenskapsnivå. De första TAPAS-bidragen gavs till länder som antingen var beredda att genast börja insamlingen av dessa uppgifter, eller att inleda det metodiska arbetet i syfte att samla in uppgifterna vid ett senare tillfälle. Tio länder önskade delta i projektet. Gemenskapen upplät 170 000 euro för att finansiera de tio projekten som var mycket omfattande och varierande. Danmark, Tyskland, Nederländerna och Sverige provade insamlingsmetoder som eventuellt kan användas systematiskt. Finland undersökte vilka eventuella källor som kan tillhandahålla information. Flera länder genomförde pilotstudier

(Österrike och Portugal), eller förberedande arbete (Spanien). Andra länder utförde stickprovsundersökningar (Belgien och Italien). Det framgår av rapporterna om arbetets genomförande att de olika medlemsstaterna använde olika metoder för att samla in uppgifterna. Vissa av de metoder som provats är av allmänt intresse och skulle kunna användas av andra medlemsstater. Dessa frågor och medlemsstaternas erfarenheter presenterades på ett seminarium som hölls av Eurostat den 20 februari 2001.

Den årliga handlingsplanen TAPAS 2001 har, tillsammans med det arbete som påbörjades 1999, gjort det möjligt för medlemsstaterna att samordna eller att utvidga arbetet till att gälla andra regioner, grödor eller nya källor. TAPAS 2001 har också gjort det möjligt för andra medlemsstater att påbörja insamlingen av dessa uppgifter. De olika åtgärderna omfattar metodiska studier och insamling av uppgifter (se ovan) på nationell eller regional nivå. Tio länder har visat intresse för att delta i åtgärderna. Gemenskapens bidrag till projekten uppgår till 209 000 euro. Nya pilotstudier om användningen av bekämpningsmedel för vissa grödor genomförs för tillfället i Grekland och Belgien, och för frukt och grönsaker i Spanien. I Portugal godkändes uppgifter som samlades in i samband med den tidigare åtgärden för att avgöra om mer omfattande undersökningar kan genomföras. Danmark, Finland och Nederländerna studerar metoderna för att samla in regional statistik. Tyskland och Sverige provar olika skattningsmetoder baserade på försäljningsuppgifter. Italien undersöker om man kan använda de existerande databaserna på ett bättre sätt.

Antalet länder som deltar i projekten är mycket uppmuntrande, och det samma gäller för kvaliteten på arbetet. Att införa ett nytt statistiskt informationssystem är alltid tidskrävande och kostsamt. Bidraget i samband med "den tekniska handlingsplanen för utvecklingen av jordbruksstatistiken" har visat hur viktigt detta är för att kunna införa de nödvändiga anpassningarna i de nationella statistiksystemen. Det stora antalet medlemsstater som deltagit (11 av 15) och kvaliteten på det arbete som hittills utförts ger förhoppningar om mycket positiva resultat.

5.7. Miljöindikatorer inom jordbruket

Detta nya område som infördes i samband med handlingsplanen 2001, är kopplat till kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet "statistiska uppgifter för indikatorerna avseende övervakningen av integrationen av miljöhänsyn i den gemensamma jordbrukspolitiken" (KOM(2001) 144).

Kommissionen stöder följaktligen medlemsstaternas förslag på detta område. Nio projekt från åtta länder har valts ut och gemenskapens bidrag uppgår till 318 000 euro. När arbetet är avslutat kommer mycket eftersökta uppgifter att finnas tillgängliga. Uppgifterna rör användningen av gödningsmedel (B, DK, E, P), landskapsundersökningar (D, E) och utarbetandet av indikatorer som mäter jordbrukets effekter på miljön (I, NL, UK).

I samband med handlingsplanen för 2002 har tio projekt från nio länder valts ut. Gemenskapens bidrag uppgår till mer än 300 000 euro. De utvalda projekten rör huvudsakligen användningen av mineraliska eller organiska gödningsmedel. Man eftersträvar också att få en bättre kännedom om praxis i mera naturliga jordbruksformer (ekologiskt jordbruk, låg-intensivt jordburk, integrerat skydd av odling osv.). Dessutom kommer man att genomföra pilotstudier om jordbrukslandskapets utveckling. Studiernas syfte är att fastställa nya indikatorer för jordbruksstrukturen som grundar sig på längden hos häckar och stengärdsgårdar. Flera projekt rör utarbetandet av uppgifter på regional nivå.

Hur intressanta de än må vara, är det mycket svårt att utvärdera dessa nya statistikarbeten. Det rör sig om pioniärarbete på områden som ännu är ganska okända och som kräver nya metoder. Resultatet är således inte givet på förhand. Målet som oftast satts upp i åtgärdsförslagen är att upprätta ny statistik. Det handlar i de flesta fall om att få till stånd nya metoder som är anpassade efter de uppgifter som skall samlas in. Projekten som rör användningen av gödningsmedel är lättare att utvärdera än forskning och analys av miljöeffekterna på landskapet eller jordbrukets hållbarhet. Medlemsstaterna har dock accepterat att kommissionen prioriterar detta arbete. Om förslagen ännu inte svarar mot det breda spektrum av uttryckta behov, ger deras kvalitet dock hopp om uppmuntrande resultat.

5.8. Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna

Med detta område, som infördes i TAPAS-handlingsplanen för 2001, har kommissionen velat uppmuntra medlemsstaterna att integrera miljömässiga komponenter i jordbruks- och skogsbruksräkenskaperna. Bl.a. skall man i samband med utarbetandet av jordbruks- och skogsbruksräkenskaperna beakta det stöd som ges till projekt som rör miljötjänster. Denna åtgärd är ett led i den makroekonomiska uppföljningen för att stötta politik som gynnar en hållbar utveckling.

Först måste man fastställa en harmoniserad metod i vilken målen för, och begreppen i, jordbruksräkenskaperna preciseras. Därefter skall man undersöka hur denna bäst kan genomföras i varje land. Praktiska försök kommer sedan att genomföras för att man skall kunna värdera miljökomponenternas verkliga betydelse. Samtidigt kommer mer målinriktade pilotundersökningar att genomföras i vissa länder.

Åtta länder har förklarat sig villiga att påbörja arbetet under 2001 och 2002. Man kommer särskilt att koncentrera sig på stöd som har ett nära samband med miljön och den hållbara utvecklingen, men även på andra aspekter t.ex. utarbetandet av miljöindikatorer inom jordbruket utifrån jordbruksräkenskaperna eller regionala pilotstudier. Ett land (I) har beslutat att inte medverka, de andra sju (B, DK, E, FIN, NL, A och UK) har åtagit sig att utföra det överenskomna arbetet. Två av länderna (B och A) genomför mer ingående undersökningar när det gäller klassificeringen av miljöaspekterna, och ett land (E) utför en analys av ett konkret fall för en spansk region (Sierra de Aljibe, Cadiz).

Dessa arbeten, som fortfarande pågår, kommer att göra det möjligt för berörda medlemsstater att förbättra täckningsgraden av jordbruksräkenskaperna. Informationen från jordbruksräkenskaperna kommer därför att vara mycket uttömmande och den kommer att omfatta dels de resurser, i synnerhet ekonomiska, som myndigheterna tilldelar jordbruksföretagen för att genomföra miljöåtgärder, och dels produktionsfaktorernas del i det arbete som följer av miljökraven. Arbetet kommer också att främja harmoniseringen av basbegreppen för beräkningarna av de olika jordbruksräkenskaperna, de nya statistiska indikatorerna för miljöaspekterna av jordbruksverksamheten samt mätningen av den inverkan ersättningen för "miljöverksamheten" har på jordbrukarnas inkomst.

5.9. Landsbygdens utveckling

Den integrerade utvecklingen av landsbygden får ständigt större betydelse för sektorspolitiken, och däribland jordbrukspolitiken. Efter regleringen av marknaden för jordbruksprodukter är landsbygdens utveckling den näst viktigaste delen i den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta medför nya behov i fråga om kunskaper, särskilt i form av tillgängliga statistiska uppgifter, om jordbruksförhållanden som tidigare hade mindre betydelse.

Dessa nya behov rör dels en mer detaljerad områdesuppdelning av de uppgifter som normalt samlas in på nationell nivå, men också områdesuppdelningar som ofta skiljer sig från de uppdelningar i förvaltningsregioner som oftast används vid utarbetandet av regional statistik. Det finns dessutom ett behov av uppgifter om jordbruksföretagens och deras hushålls inkomster från annan verksamhet än jordbruket, och särskilt från bisysslor inom jordbruksverksamheten och tjänster som jordbrukarna utför för samhället.

Dessa nya utvecklingsområden inom jordbruksstatistiken har delats upp på olika TAPAS-projekt. I gemenskapens budget avsätts ungefär 150 000 euro till dessa projekt. Pionjäraspekten av medlemsstaternas förslag betonas och uppmuntras. Förslagen är ur en tematisk synvinkel mycket varierande. De omfattar allt från inkomst och mängd av tjänster i samhället till undersökningar som syftar till en mer målinriktad användning av de uppgifter som redan samlats in.

6. SLUTSATSER

Sedan 1996 har kommissionen godkänt fyra handlingsplaner. En femte håller på att utarbetas och kan komma att genomföras under 2002. Denna handlingsplan kommer att vara den sista om inte tillämpningsperioden för beslut 96/411/EG förlängs till att gälla även efter 2002. Stora utmaningar kommer att beröra systemet för gemenskapens jordbruksstatistik under de kommande åren (utvidgningen, införande av miljömedvetande inom den gemensamma jordbrukspolitiken, beaktande av jordbrukets många roller, fullföljandet av de multilaterala förhandlingarna om världshandeln, en minskning av resurserna till jordbruksstatistik i medlemsstaterna, tekniska framsteg i fråga om nya verktyg för datainsamling osv.). Dessutom är den process för anpassning av de nationella statistiksystemen som beror på reformen av GJP långt ifrån avslutad. Följaktligen bör man garantera att TAPAS fullföljs under ännu några år. Detta kommer att göra det lättare att utveckla systemen för jordbruksstatistiken så att de bättre svarar mot användarnas, och i synnerhet beslutsfattarnas, behov.

För att förbättra tillgången till resultaten och göra det lättare att ta del av de metodiska framsteg som gjorts inom ramen för det arbete som finansierats av TAPAS, kommer kommissionen att fortsätta åtgärderna för förmedling av uppgifterna (seminarier, offentliggörande av rapporter osv.).

I samband med en förlängning av TAPAS vore det lämpligt att undersöka vilka förbättringar eller anpassningar som behövs, i ljuset av gjorda erfarenheter och med beaktande av den pågående utvecklingen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Enligt kommissionen bör man i alla överväganden om framtiden för TAPAS ta hänsyn till följande:

6.1. Riktlinjer

- Europaparlamentets och rådets eventuella beslut om att förlänga TAPAS-åtgärderna bör gälla perioden 2003-2007, d.v.s. en femårsperiod, så att TAPAS kan ingå i gemenskapens statistikprogram som planeras för samma period.

- Förlängningen av TAPAS uppfyller inte enbart behoven av anpassning av den nuvarande gemenskapsstatistiken, men har även ett specifikt intresse för kandidatländerna i skenet av den förestående utvidgningen av den Europeiska unionen.

- .De anpassningar som under år 2000 införts i Rådets beslut 96/411/EG verkar motsvara de sökta målsättningarna på förenkling och effektivitet. Det är därför inte nödvändigt att förutse nya betydande förändringar av basbeslutet.

- Medlemsstaternas deltagande i de olika åtgärderna bör fortsätta att vara frivilligt.

6.2. Optimalt utnyttjande av resurserna

- De ekonomiska resurser som kommer att finnas tillgängliga på gemenskapsnivå är relativt begränsade. Det vore därför lämpligt att i möjligaste mån koncentrera dem till de åtgärder och de medlemsstater där behovet är störst.

- Även om man bör omorientera användningen av TAPAS-resurserna på medlemsstatsnivå bör alla projekt som finansieras ha ett givet gemenskapsintresse.

- Om det gäller pilotprojekt som syftar till att pröva ny teknik eller utveckla mer effektiva sätt att svara på statistikbehov, vore det lämpligt att, om nödvändigt, begränsa omfattningen till några medlemsstater eller en enda medlemsstat för att uppnå ett rationellt utnyttjande av tillgängliga resurser.

6.3. Planering och utvärdering av arbetet

- Av föregående punkter framgår att det är nödvändigt att kommissionens enheter och medlemsstaterna även fortsättningsvis samordnar TAPAS-åtgärderna inom ramen för Ständiga kommittén för jordbruksstatistik.

- Av denna anledning bör de specialiserade arbetsgrupperna inom Eurostat fortsätta att spela en viktig roll i uppföljningen av åtgärderna och i utvärderingen av uppnådda resultat.

- Kommissionens enheter bör dock vara behöriga för valet av de projekt som skall antas samt för bedömningen av de resultat som sänds till kommissionen.

BILAGA 1

TAPAS-åtgärder 2002 - Rättslig grund

Helåret	Del/delar	Beslut /EGT	Verksamhet
1996/97	1 + 2	97/19/EG (16 december 1996) L 6, 10.1.1997	– Tidig skattning av sådd. – Förbättring och snabbare överföring av statistik över frukt och grönsaker.
1996/97	3	97/599/EG (30 juli 1997) L 240, 2.9.1997	– Försörjningsbalanser. – Förbättring av prognoser för köttproduktion. – Proteinhalt i mjölkprodukter: metodiska studier för att svara mot efterfrågan på regelbunden leverans av denna statistik.
1998	1	98/186/EG (25 februari 1998) L 70, 10.3.1998	– Tidig skattning av sådd. – Förbättring och snabbare överföring av statistik över frukt och grönsaker. – Försörjningsbalanser.
1999	1	1999/41/EG (21 december 1998) L 11, 16.1.1999	– Förbättring och snabbare överföring av statistik över frukt och grönsaker. – Försörjningsbalanser. – Användning av bekämpningsmedel
2001	1	2001/147/EG (12 februari 2001) L 55, 24.2.2001	– Försörjningsbalanser. – Användning av bekämpningsmedel – Prognoser för animalieproduktion – Miljöindikatorer inom jordbruket – Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna.

2002	1	Pågående	– Fysiska uppgifter – Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna – Miljöindikatorer inom jordbruket – Användning av bekämpningsmedel – Landsbygdens utveckling

BILAGA 2

Lättnader inom jordbruksstatistiken

Ämne	Rättslig grund	EGT	Ändringsakter	EGT
Strukturunder sökningar	Rådets förordning (EEG) nr 571/88	L 56 av den 2.3.1988	Kommissionens beslut (EG) nr 377/98	L 168 av den 13.6.1998
Vinodlings-områden	Rådets förordning (EEG) nr 357/79	L 54 av den 5.3.1979	Rådets förordning (EG) nr 2329/98	L 291 av den 30.10.1998
Fruktträd	Rådets direktiv (EEG) nr 625/76	L 218 av den 11.8.1976	([4])	
Undersökningar av husdjur	Rådets direktiv (EEG) nr 23/93 (EEG) nr 24/93 (EEG) nr 25/93 (EG) nr 77/97	L 149 av den 21.6.1993 L 10 av den 16.1.1998	Kommissionens beslut (EG) nr 94/432 (EG) nr 94/433 (EG) nr 94/434 (EG) nr 95/380 (EG) nr 98/718 (EG) nr 99/47 (EG) nr 99/547 (EG) nr 2000/380 (EG) nr 2000/554	L 179 av den 13.7.1994 L 228 av den 23.9.1995 L 342 av den 17.12.1998 L 015 av den 20.1.1999 L 209 av den 7.8.1999 L 139 av den 10.6.2000 L 235 av den 19.9.2000
Mjölkstatistik	Rådets direktiv (EG) nr 16/96 Rådets beslut (EG) nr 582/98	L 078 av den 28.3.1996 L 281 av den 17.10.1998	Kommissionens beslut (EG) nr 97/80 (EG) nr 98/325 (EG) nr 99/309	L 24 av den 25.1.1997 L 142 av den 14.5.1998 L 119 av den 7.5.1999

[4] Pågående lagstiftningsprocess.

BILAGA 3

Gemenskapsutgifter inom ramen för de årliga handingsplanerna

Årlig handlingsplan	**TAPAS 1996/97**	**TAPAS 1998**	**TAPAS 1999**	**TAPAS 2001**	**TAPAS 2002**[5]
Tidig skattning av sådd.	500 000 428 880 85,8 %	500 000 298 474 59,7 %			
Statistik över frukt och grönsaker	450 000 383 106 85,1 %	450 000 294 156 65,4 %	245 000 148 000 60,4 %		
Försörjningsbalanser.	800 000 328 661 41,1 %	500 000 335 000 67,0 %	250 000 123 000 49,2 %	253 000 200 000 79,1 %	
Prognoser för köttproduktionen.	300 000 179 800 59,9 %			44 000 44 000 100,0 %	
Proteinhalten i mjölkprodukter	225 000 162 490 72,2 %				
Användning av bekämpningmedel			255 000 199 610 78,3 %	209 000 209 000 100,0 %	145 000
Miljöindikatorer inom jordbruket				338 000 318 000 94,1 %	282 500
Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna				115 000 87 000 75,7 %	52 000
Fysiska uppgifter					253 500
Landsbygdens utveckling					202 500
Totala anslag Totalt %	2 275 000 1 482 937 65,2 %	1 450 000 927 630 64,0 %	750 000 439 400[6] 58,6 %	959 000 858 000[6] 89,5 %	935 500

[5] Prognos (diskussion med medlemsstaterna pågår, och kommer i princip att följas av ett antagande av kommissionen).

[6] Denna uppgift omfattar belopp som eventuellt ännu inte betalats, men som rör åtgärder som håller på att genomföras.